

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικεία Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Τριάντα Ένα

Jeff Pippenger
2026-01-18

Αριθμός Τριάντα Ένα

Οι τρεις τελευταίες Μεσσιανικές εκπληρώσεις που εντοπίζονται στο Κατά Ματθαῖον προσδιορίζουν τρία στοιχεία τοῦ ὁροσήμου τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς· τὴ διασκόρπιση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς, ὅπως προτυπώνεται ἀπὸ τὴ διασκόρπιση τοῦ μικροῦ ποιμνίου στὶς 22 Ὀκτωβρίου 1844 καὶ τὴ διασκόρπιση τῶν μαθητῶν στὸν σταυρό. Καὶ οἱ δύο διασκορπισμοὶ ἑναρμονίζονται μὲ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς. Σε συνάφεια μὲ τὴ Γαλιλαία, ἡ ὁποία εἶναι σύμβολο προφητικοῦ σημείου καμπῆς, ὁ λαὸς ποὺ ἔχει βρεθεῖ στὸ σκοτάδι μέχρι τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς πρόκειται νὰ κληθεῖ ἔξω ἀπὸ τὸ σκοτάδι. Αὐτὰ τὰ πρόσωπα εἶναι τὸ ἄλλο ποίμνιο τοῦ Θεοῦ, οἱ ἐργάτες τῆς ἐνδεκάτης ὥρας, οἱ ὅποιοι ἀφυπνίζονται ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς διαμάχης περὶ τοῦ Σαββάτου καθὼς καλοῦνται νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴ Βαβυλῶνα. Ἡ κλήση τους γιὰ ἔξοδο ἀπὸ τὴ Βαβυλῶνα εἶναι ἡ δευτέρη φάση τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπειτα, κατὰ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς, ἀντιμετωπίζει ἐκείνους ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Το Δέκατο Μεσσιανικό Ὁρόσημο εἶναι ἡ Διασπορά τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς

Πλην ὅλα αὐτὰ ἐγίναν, γιὰ νὰ εκπληρωθοῦν οἱ γραφές των προφητῶν. Τότε ὅλοι οἱ μαθητές τον εγκατέλειψαν καὶ ἐφυγαν. Ματθαῖος 26:56.

Πρόβλεψη

Ἐύπνα, ὦ ρομφαία, ἐναντίον τοῦ ποιμένος μου, καὶ ἐναντίον τοῦ ἀνδρὸς ποὺ εἶναι σύντροφός μου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· πάταξε τὸν ποιμένα, καὶ τὰ πρόβατα θὰ διασκορπισθοῦν· καὶ θὰ στρέψω τὸ χέρι μου ἐπάνω στους μικροὺς. Ζαχαρίας 13:7.

«Πολύ σύντομα πρόκειται νὰ διασπαροῦμε σε μεγάλο βαθμό, καὶ ὅ,τι κάνουμε πρέπει νὰ γίνῃ γρήγορα.» Fundamentals of Christian Education, 535.

«Ἐρχεται ὁ καιρὸς ὅταν θὰ χωριστοῦμε καὶ θὰ διασκορπιστοῦμε, καὶ ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς θὰ πρέπει νὰ σταθεῖ χωρὶς τὸ προνόμιο τῆς κοινωνίας με ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὴν ἴδια πολύτιμη πίστη· καὶ πὼς μπορεῖτε νὰ σταθεῖτε, ἀν ὁ Θεὸς δὲν εἶναι στο πλευρὸ σας καὶ δὲν γνωρίζετε ὅτι αὐτὸς σας ὁδηγεῖ καὶ σας κατευθύνει;» Review and Herald, 25 Μαρτίου 1890.

Το ἐνδέκατο Μεσσιανικό Σημεῖο εἶναι ἡ Κλήση τῶν Ἐθνῶν

ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἡ γῆ Ζαβουλῶν, καὶ ἡ γῆ Νεφθαλίμ, πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· ὁ λαὸς ὁ

καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθήμενοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν. Ματθαῖος 4:14–16.

Πρόβλεψη

Πλην το σκότος δεν θέλει εἶσθαι τοιούτον καθώς ἦτο ἐν τῇ θλίψει αὐτῆς, ὅταν κατ' ἀρχὰς ἐλάφρως ἐπληξεν τὴν γῆν Ζαβουλῶν καὶ τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἐπειτα βαρύτερον κατέθλιπεν αὐτὴν κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ περιπατῶν ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιά θανάτου, ἐπ' αὐτοὺς ἐλάμψε φῶς. Ἡσαΐας 9:1, 2.

Κατὰ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς, ἡ ὀψιμη βροχὴ θα ἐκχυθεῖ χωρὶς μέτρο, καὶ τὰ ἔθνη θα δουν μεγάλο φῶς. Ὁ διωγμὸς θα διασκορπίσει τοὺς πιστοὺς καὶ θα διαδώσει τὸ μήνυμα.

«Θα σας παραδώσουν σε συνέδρια, ... καὶ μάλιστα ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θα οδηγηθεῖτε ἐξαιτίας Μου, πρὸς μαρτυρία σ' αὐτοὺς καὶ στα ἔθνη.» Κατὰ Ματθαῖον 10:17, 18, R. V. Ὁ διωγμὸς θα διαδώσει τὸ φῶς. Οἱ δούλοι τοῦ Χριστοῦ θα οδηγηθοῦν ἐνώπιον τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι, ἀν δὲν συνέβαινε αὐτό, ἴσως νὰ μὴν ἀκούγαν ποτέ το εὐαγγέλιο. Ἡ ἀλήθεια ἔχει διαστρεβλωθεῖ ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν. Ἐχουν ἀκούσει ψευδεῖς κατηγορίες σχετικὰ με τὴν πίστη τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Συχνὰ τὸ μόνο μέσο με τὸ ὁποῖο μποροῦν νὰ γνωρίσουν τὸν πραγματικὸ τῆς χαρακτῆρα εἶναι ἡ μαρτυρία ἐκείνων που παραπέμπονται σὲ δίκη ἐξαιτίας τῆς πίστεώς τους. Κατὰ τὴν ἀνάκριση αὐτοὶ υποχρεώνονται νὰ ἀπαντήσουν, καὶ οἱ κριτές τους νὰ ἀκούσουν τὴ μαρτυρία που δίδεται. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ θα χορηγηθεῖ στους δούλους Του γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ἀνάγκη τῆς ὥρας. «Θα σας δοθεῖ», λέει ὁ Ἰησοῦς, «ἐκείνη ἀκριβῶς τὴν ὥρα τι θα πεῖτε. Διότι δὲν εἰστε εσεῖς που μιλάτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατέρα σας, τὸ ὁποῖο μιλά μέσα σας.» Καθὼς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ φωτίζει τὶς διάνοιες τῶν δούλων Του, ἡ ἀλήθεια θα παρουσιάζεται με τὴ θεία τῆς δύναμη καὶ τὴν πολύτιμη ἀξία τῆς. Ἐκείνοι που ἀπορρίπτουν τὴν ἀλήθεια θα ἐγερθοῦν γιὰ νὰ κατηγορήσουν καὶ νὰ καταθλίψουν τοὺς μαθητές. Ἀλλὰ μέσα σὲ ἀπώλεια καὶ παθήματα, ἀκόμη καὶ μέχρι θανάτου, τὰ τέκνα τοῦ Κυρίου καλοῦνται νὰ ἀποκαλύπτουν τὴν πραότητα τοῦ θεοῦ τους Ὑποδείγματος. Ἐτσι θα φανεῖ ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στα ὄργανα τοῦ Σατανᾶ καὶ στους ἐκπροσώπους τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σωτῆρας θα υψωθεῖ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ λαοῦ.

«Οἱ μαθητές δὲν ἐφοδιάσθησαν με τὸ θάρρος καὶ τὴν καρτερία τῶν μαρτύρων, παρὰ μόνον ὅταν τέτοια χάρις ἐγένε ἀναγκαία. Τότε ἐκπληρώθηκε ἡ ὑπόσχεση τοῦ Σωτῆρος. Ὅταν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης κατέθεσαν τὴ μαρτυρία τους ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου τοῦ Σανχεδρίν, οἱ ἄνθρωποι “εθαύμαζον· καὶ ἀνεγνώριζον αὐτοὺς ὅτι ἦσαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ.” Πράξεις 4:13. Γιὰ τὸν Στέφανο εἶναι γραμμένο ὅτι “πάντες οἱ καθήμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, ἀτενίσαντες εἰς αὐτόν, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.” Οἱ ἄνθρωποι “δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν σοφίαν καὶ τὸ πνεῦμα, με τὸ ὁποῖον ἐλάλει.” Πράξεις 6:15, 10. Καὶ ὁ Παῦλος, γράφοντας γιὰ τὴ δικὴ του δίκη στο δικαστήριον τῶν Καισάρων, λέγει: “Κατὰ τὴν πρώτην μου ἀπολογίαν οὐδεὶς με ὑπεστήριξε, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον.... Πλην ὁ Κύριος παρέστη εἰς ἐμέ καὶ με ἐνεδυνάμωσε· διὰ νὰ κηρυχθῇ πλήρως δι' ἐμοῦ τὸ μήνυμα καὶ νὰ ἀκούσωσι πάντες οἱ ἐθνικοὶ· καὶ ἐλευθερώθῃν ἐκ στόματος λέοντος.” 2 Τιμόθεον 4:16, 17, R. V.»

«Οι δούλοι του Χριστού δεν έπρεπε να προετοιμάσουν κανέναν προσχεδιασμένο λόγο για να τον εκφωνήσουν όταν θα οδηγούνταν σε δίκη. Η προετοιμασία τους έπρεπε να γίνεται ημέρα με την ημέρα, θησαυρίζοντας τις πολύτιμες αλήθειες του λόγου του Θεού και, διά της προσευχής, ενισχύοντας την πίστη τους. Όταν θα οδηγούνταν σε δοκιμασία, το Άγιο Πνεύμα θα τους υπενθύμιζε ακριβώς εκείνες τις αλήθειες που θα ήταν αναγκαίες.» The Desire of Ages, 354, 355.

Η κρίση αρχίζει από τον οίκο του Θεού στο 9/11 και τελειώνει με τον νόμο της Κυριακής, οπότε τότε η κρίση μεταβαίνει στο άλλο ποιόνιο του Θεού έξω από τον οίκο του Θεού.

Το Δωδέκατο Μεσσιανικό Ορόσημο είναι Κρίση προς τα Έθνη

Για να εκπληρωθεί εκείνο που ειπώθηκε διά του Ησαΐα του προφήτου, λέγοντος: Ιδού ο δούλος μου, τον οποίον εξέλεξα· ο αγαπητός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· θα θέσω το Πνεύμα μου επ' αυτόν, και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη. Δεν θέλει φιλονικήσει, ουδέ κραυγάσει· ουδέ θέλει τις ακούσει την φωνήν αυτού εν ταις πλατείαις. Κάλαμον συντετριμμένον δεν θέλει θραύσει, και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβέσει, εωσού εκφέρει την κρίσιν εις νίκην. Και εν τω ονόματι αυτού θέλουσιν ελπίσει τα έθνη. Ματθαίος 12:17–21.

Πρόβλεψη

Ιδού ο δούλος μου, τον οποίον υποστηρίζω· ο εκλεκτός μου, εις τον οποίον ευαρεστείται η ψυχή μου· έθεσα το πνεύμα μου επ' αυτόν· θέλει εκφέρει κρίσιν εις τα έθνη. Δεν θέλει κράξει, ουδέ υψώσει, ουδέ θέλει κάμει να ακουστή η φωνή αυτού εν τη οδώ. Κάλαμον συντετριμμένον δεν θέλει θλάσει, και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβέσει· θέλει εκφέρει κρίσιν εν αληθεία. Δεν θέλει ατονήσει ουδέ αποκάμει, εωσού θέσει κρίσιν επί της γης· και αι νήσοι θέλουσι προσμένει τον νόμον αυτού. Ησαΐας 42:1–4.

Η λήξη της κρίσεως για τον οίκο του Θεού άρχισε τον Ιούλιο του 2023, όταν φωνή ηκούσθη εν ταις πλατείαις όπου ο Μωυσής και ο Ηλίας έκειντο νεκροί σε κοιλάδα ξηρών οστέων νεκρών. Όταν η φωνή ηκούσθη, η κρίση άρχισε να κλείνει για τον οίκο του Θεού και προχώρησε προς την κρίση των Εθνών. Υπάρχουν δώδεκα Μεσσιανικές εκπληρώσεις στο βιβλίο του Ματθαίου, οι οποίες προσδιορίζουν τα κύρια ορόσημα στο μεταρρυθμιστικό κίνημα των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Αυτά τα δώδεκα ορόσημα προτυπώνονται από τον Μεσσία. 1989· 1996· 9/11, 2001· 18 Ιουλίου 2020· Ιούλιος 2023· 2024· η Κραυγή του Μεσονυκτίου, ο διαχωρισμός των ιερέων και ο νόμος της Κυριακής προσδιορίζονται όλα, με την 9/11 να έχει εσωτερική και εξωτερική μαρτυρία και τον νόμο της Κυριακής να έχει εσωτερική μαρτυρία διασκορπισμού, και έπειτα δύο μάρτυρες της περιόδου της κρίσεως των εργατών της ενδεκάτης ώρας. Εννέα ορόσημα του μεταρρυθμιστικού κινήματος των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων προσδιορίζονται απευθείας στο βιβλίο του Ματθαίου.

Ο Ματθαίος είναι το άλφα της Καινής Διαθήκης και η Αποκάλυψη είναι το ωμέγα. Ο Ματθαίος είναι ένα προφητικό αριστούργημα, του οποίου η σημασία είχε σφραγιστεί έως τις έσχατες ημέρες. Περιέχει τα δώδεκα κεφάλαια του ωμέγα, τα οποία αντιστοιχούν προς το άλφα της Γένεσης, κεφάλαια ένδεκα έως είκοσι δύο. Ως το άλφα προς την Αποκάλυψη, παραλληλίζει την θεόπνευστη

σχέση του Δανιήλ και της Αποκάλυψης. Ό,τι έχει αποκαλυφθεί από τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης σχετικά με την προφητική τους σχέση, θα ίσχυε και για τη σχέση του Ματθαίου και της Αποκάλυψης. Εκείνο για το οποίο έχουμε πληροφορηθεί κατά αυτές τις γραμμές θα ισοδυναμούσε με το εξής:

Στο βιβλίο του Ματθαίου, αναλαμβάνεται η ίδια γραμμή προφητείας όπως και στο βιβλίο της Αποκάλυψης.

«Η Αποκάλυψη είναι ένα σφραγισμένο βιβλίο, αλλά είναι επίσης και ένα ανοιγμένο βιβλίο. Καταγράφει θαυμαστά γεγονότα που πρόκειται να λάβουν χώρα στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης. Οι διδασκαλίες αυτού του βιβλίου είναι σαφείς, όχι μυστικιστικές και ακατανόητες. Σε αυτό επανέρχεται η ίδια γραμμή προφητείας όπως και στον Δανιήλ. Ορισμένες προφητείες ο Θεός τις έχει επαναλάβει, δείχνοντας έτσι ότι πρέπει να τους αποδοθεί σπουδαιότητα. Ο Κύριος δεν επαναλαμβάνει πράγματα που δεν έχουν μεγάλη σημασία.» Manuscript Releases, τόμος 9, 8.

Το βιβλίο του Ματθαίου ακολουθεί την «ίδια γραμμή προφητείας» με την Αποκάλυψη και τον Δανιήλ, και οδηγείται στην τελειώσή του στο βιβλίο της Αποκάλυψης, διότι η λέξη «συμπλήρωμα» σημαίνει τελειώση.

«Στην Αποκάλυψη συναντώνται και καταλήγουν όλα τα βιβλία της Αγίας Γραφής. Εδώ βρίσκεται το συμπλήρωμα του βιβλίου του Δανιήλ. Το ένα είναι προφητεία· το άλλο αποκάλυψη. Το βιβλίο που είχε σφραγιστεί δεν είναι η Αποκάλυψη, αλλά εκείνο το μέρος της προφητείας του Δανιήλ που αφορά τις έσχατες ημέρες. Ο άγγελος πρόσταξε: “Συ δε, Δανιήλ, κλείσον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον έως του καιρού του τέλους.” Δανιήλ 12:4.» Πράξεις των Αποστόλων, 585.

Ο Ματθαίος, ο Δανιήλ και η Αποκάλυψη είναι το ίδιο βιβλίο.

«Τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως είναι ένα. Το ένα είναι προφητεία, το άλλο αποκάλυψη· το ένα βιβλίο σφραγισμένο, το άλλο βιβλίο ανοιγμένο. Ο Ιωάννης άκουσε τα μυστήρια που εξέφεραν οι βροντές, αλλά του δόθηκε εντολή να μην τα γράψει». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 971.

Φάνηκε σημαντικό να αφιερώσω χρόνο ώστε να θέσω το βιβλίο του Ματθαίου στο κατάλληλο πλαίσιο, πράγμα που θα μπορούσε να τονίσει την προφητική σημασία του ότι ο Πέτρος βρισκόταν στην Καισάρεια Φιλίππου, προτού επαναφέρω τη μελέτη στο βιβλίο του Ιωήλ. Θα επιχειρήσω να συνοψίσω τις παρατηρήσεις μου σχετικά με το βιβλίο του Ματθαίου, με σκοπό να καταδείξω την τεράστια προφητική σημασία του Πέτρου στην Καισάρεια Φιλίππου, η οποία είναι το Πανείο του Δανιήλ 11:13–15.

Το βιβλίο του Ματθαίου είναι δομημένο επάνω σε τρεις διακεκριμένες προφητικές γραμμές. Η πρώτη γραμμή είναι τα πρώτα δέκα κεφάλαια· η δεύτερη γραμμή είναι τα επόμενα δώδεκα κεφάλαια, τα οποία ακολουθούνται από την τρίτη γραμμή, που αποτελείται από έξι κεφάλαια. Τα πρώτα δέκα κεφάλαια αντιπροσωπεύουν τον πρώτο άγγελο της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, τα επόμενα δώδεκα κεφάλαια αντιπροσωπεύουν τον δεύτερο άγγελο της Αποκάλυψης δεκατέσσερα,

και τα τελευταία έξι κεφάλαια αντιπροσωπεύουν τον τρίτο άγγελο της Αποκάλυψης δεκατέσσερα. Δεν έχω ακόμη αποδείξει με σαφήνεια αυτή την παρατήρηση, αλλά αυτό μπορεί εύκολα να γίνει. Προτού το πράξουμε, επιθυμώ να συνεχίσω να χαράσσω μερικές από τις ευρύτερες πινελιές επάνω στον καμβά που είναι το βιβλίο του Ματθαίου.

Η δεύτερη σειρά των κεφαλαίων ένδεκα έως είκοσι δύο παρίσταται από τον δεύτερο άγγελο, και ο δεύτερος άγγελος πάντοτε υποδηλώνει διπλασιασμό, διότι «Έπεσεν, έπεσεν Βαβυλών». Τα κεφάλαια ένδεκα έως είκοσι δύο της Γενέσεως εκθέτουν την επαγγελία και κατόπιν την τριμερή διαθήκη του Θεού με έναν εκλεκτό λαό διά του πατριάρχου Άβραμ. Το ακριβώς κεντρικό εδάφιο αυτών των δώδεκα κεφαλαίων προσδιορίζει την «περιτομή» ως το σημείο της διαθήκης, και αυτή εθεσπίσθη στο δεύτερο από τα τρία στάδια. Το ακριβώς κεντρικό εδάφιο της παράλληλης διαθηκικής σειράς του Ματθαίου είναι εκείνο όπου το όνομα του Σίμωνος Βαριωνᾶ μεταβάλλεται σε Πέτρος.

Και εγώ δε σου λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου· και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής. Ματθαίος 16:18.

Το όνομα του Πέτρου αντιπροσωπεύει τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, και αυτός εκπροσωπεί την τάξη εκείνων που θεμελιώνουν την πίστη τους επάνω στην ακρόαση του μηνύματος του Χριστού. Όχι απλώς του μηνύματος περί του Ιησού, αλλά του μηνύματος το οποίο ο Ιησούς προσδιόρισε ότι είχε δοθεί στον Πέτρο από τον Ίδιο τον Κύριο.

Λέγει αυτοῖς: Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε ὅτι εἰμὶ;

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ,

Μακάριος εἶσαι, Σίμων Βαριωνᾶ· διότι σὰρκα και αἷμα δεν σου το αποκάλυψαν, αλλά ο Πατέρας μου ο εν τοις ουρανοῖς. Ματθαίος 16:15–17.

Η πίστη του Πέτρου βασίζεται στο ότι ο Ιησούς έγινε ο Χριστός—ο Μεσσίας. Το όνομα του Πέτρου μεταβάλλεται, όπως και του Άβραμ, για να σημάνει μια σχέση διαθήκης, και το όνομά του αντιστοιχεί στους 144.000, και μέσα σε εκείνο ακριβώς το εδάφιο, η μεγάλη διαμάχη προσδιορίζεται ως ένας Βράχος που είναι το θεμέλιο μιας εκκλησίας, η οποία θα επικρατούσε εναντίον των εκκλησιών του άδη. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι η τελική εκδήλωση ενός εκλεκτού λαού της διαθήκης, και ο Πέτρος αντιπροσωπεύει εκείνη την ομάδα.

Ο Πέτρος επίσης αντιπροσωπεύει ταυτόχρονα την πρώτη Χριστιανική εκκλησία, την εκκλησία των μαθητών, διότι αυτή είναι η ιστορική περίοδος όπου ο Χριστός έθεσε το θεμέλιο της Εκκλησίας Του. Ο Χριστός είναι το θεμέλιο και είναι επίσης ο ακρογωνιαίος λίθος, και ο Πέτρος είναι σύμβολο της πρώτης Χριστιανικής νύμφης και της τελευταίας Χριστιανικής νύμφης. Επομένως, ο Πέτρος είναι ταυτόχρονα σύμβολο άλφα και ωμέγα σε ένα και μόνο εδάφιο.

Αυτό το ένα εδάφιο είναι το κεντρικό εδάφιο δώδεκα κεφαλαίων που αντιπροσωπεύουν το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου, και ο Πέτρος «λειτουργεί διττώς» ως η πρώτη νύμφη και η έσχατη νύμφη. Η έσχατη νύμφη θα βρίσκεται σε πόλεμο με τη συναγωγή του Σατανά, και η έσχατη νύμφη θα

αποτελείται από δύο ομάδες. Η μία ομάδα είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, η άλλη ομάδα είναι το πολύ πλήθος. Το πολύ πλήθος αντιπροσωπεύεται από τη Σμύρνα και οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες από τη Φιλαδέλφεια.

Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι Φιλαδελφείς, και η αλλαγή του ονόματος του Πέτρου στο εδάφιο δεκαοκτώ αντιπροσωπεύει τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Αυτός είναι το σύμβολο εκείνων που έχουν σφραγιστεί, και στο εδάφιο, το ίδιο το κεντρικό εδάφιο των δώδεκα κεφαλαίων της διαθήκης, αντιστοιχεί με το ίδιο το κεντρικό εδάφιο στα δώδεκα κεφάλαια της Γένεσης, όπου η περιτομή προσδιορίζεται ως το σημείο. Τα κεφάλαια ένδεκα έως είκοσι δύο της Αποκάλυψης παρέχουν την τρίτη γραμμή στα δώδεκα κεφάλαια της μαρτυρίας της διαθήκης, και το κεντρικό εδάφιο αυτών των δώδεκα κεφαλαίων προσδιορίζει τον γάμο της πόρνης της Αποκάλυψης δεκαεπτά με τους βασιλείς της γης.

Και το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν είναι, αυτό είναι και όγδοος, και είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν. Αποκάλυψις 17:11.

Το εδάφιο αυτό σχετίζεται με τον προσδιορισμό της τελικής πτώσεως της Βαβυλώνας της μεγάλης, και η πρώτη πτώση της Βαβέλ ήταν στο πρώτο κεφάλαιο της δωδεκακεφαλαιής γραμμής διαθήκης της Γενέσεως. Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες στο κεντρικό εδάφιο, το οποίο ευθυγραμμίζεται με το κεντρικό εδάφιο της Γενέσεως. Στο κεντρικό εδάφιο της Αποκαλύψεως, η πτώση της Βαβυλώνας της μεγάλης φέρνει σε ολοκλήρωση την ιστορία του Νεβρώδ, του μεγάλου κυνηγού της Βαβέλ.

Οι κεντρικοί στίχοι καθεμιάς από αυτές τις τρεις προφητικές γραμμές προσδιορίζουν είτε τη σφραγίδα του Θεού είτε το χάραγμα του θηρίου. Η βαβυλωνιακή διαθήκη του θανάτου, που αρχίζει στη Γένεση, φθάνει στο τέλος της στην Αποκάλυψη. Με τον τρόπο αυτό θέτει μια αρχή και ένα τέλος επάνω και στις τρεις γραμμές, όταν αυτές συνενώνονται, γραμμή επάνω σε γραμμή. Εκεί όπου ο Πέτρος χρησιμοποιείται ως σύμβολο της μεγάλης διαμάχης μεταξύ του Βράχου και των πυλών του Άδη βρίσκεται το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου, διότι το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου είναι: Έπεσε η Βαβυλώνα (Νεβρώδ), έπεσε (η πόρνη της Ρώμης). Η δεύτερη γραμμή από τις τρεις γραμμές του Ματθαίου είναι το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου, διότι προσδιορίζει δύο πτώσεις της Βαβυλώνας. Παρουσιάζει έναν παραπονημένο γάμο ακριβώς εκεί όπου ο αληθινός γάμος ολοκληρώνεται, στον νόμο της Κυριακής. Παριστά τον αριθμό «8» ως παραχάραξη του λαού του Θεού, ο οποίος είναι οι αληθινοί οκτώ. Ο παπισμός επίσης απεικονίζεται ως παραχαράσσω τον Θεό, διότι ήταν, και όμως είναι, και θα αναβεί. Αναβαίνει ακριβώς εκεί όπου αναβαίνει το λάβαρο — στον νόμο της Κυριακής.

Στο Κατά Ματθαϊον υπάρχουν δώδεκα Μεσσιανικές εκπληρώσεις, και στην Παλαιά Διαθήκη υπάρχουν από τριακόσιες έως πεντακόσιες προφητείες περί του Μεσσία. Το Κατά Ματθαϊον περιέχει δώδεκα ρητώς προσδιορισμένες εκπληρώσεις, πολύ περισσότερες από οποιοδήποτε από τα άλλα τρία ευαγγέλια. Αυτές οι δώδεκα εκπληρώσεις αντιστοιχούν σε έννεα διακριτά όροσημα στο μεταρρυθμιστικό κίνημα των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Το έννεα συμβολίζει την πληρότητα, διότι δεν υπάρχει αριθμός πέρα από το «έννεα», επειδή κάθε άλλη ποσότητα που ακολουθεί μετά το «έννεα» χρησιμοποιεί μόνον τα έννεα ψηφία από το ένα έως το έννεα, και το

μηδέν. Τὸ ἑννέα εἶναι πληρότητα. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἑννέα ὀρόσημα, δύο ἔχουν περισσότερες ἀπὸ μία ἀπὸ τὶς ἐκπληρώσεις τοῦ Ματθαίου. Τὸ 9/11 ἔχει δύο, καὶ ὁ κυριακάτικος νόμος ἔχει τρεῖς.

Ο καιρὸς τοῦ τέλους το 1989, ἡ ἐπισημοποίηση τοῦ μηνύματος το 1996, κατόπιν ἡ 11η Σεπτεμβρίου, κατόπιν ἡ ἀπογοήτευση τῆς 18ης Ιουλίου 2020, κατόπιν ἡ φωνὴ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ιούλιο τοῦ 2023, ἡ ὁποία οδήγησε στὴν ἀνάσταση τοῦ 2024, ἡ ὁποία οδηγεῖ στὴν Κραυγὴ τοῦ Μεσονυκτίου, κατόπιν ὁ διαχωρισμὸς τῶν ἱερέων, ποῦ κορυφώνεται στὸν νόμο τῆς Κυριακῆς. Ἐννέα ὀρόσημα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓνα ἔχει δύο μάρτυρες καὶ τὸ ἓνα ἔχει τρεῖς μάρτυρες· ἡ 11η Σεπτεμβρίου ἔχει δύο καὶ ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς τρεῖς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι, στὴ γραμμὴ μεταρρυθμίσεως τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οἱ δύο μάρτυρες τῆς 11ης Σεπτεμβρίου ἕως τοὺς τρεῖς μάρτυρες τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς σηματοδοτοῦν τὸν χρόνο τῆς σφράγισης τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Τα δώδεκα ὀρόσημα εὐθυγραμμίζονται με κάθε μεταρρυθμιστικὸ κίνημα, καὶ με αὐτὸν τὸν τρόπο τονίζουν καὶ προσδιορίζουν τὸν χρόνο τῆς σφράγισης τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων ἀπὸ τὴν 11η Σεπτεμβρίου ἕως τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, προσδιορίζει δύο μάρτυρες στὴν 11η Σεπτεμβρίου, καὶ τρεῖς μάρτυρες στὸν νόμο τῆς Κυριακῆς. Οἱ δύο μάρτυρες στὴν 11η Σεπτεμβρίου εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ δευτέρου ἀγγέλου, καὶ οἱ τρεῖς μάρτυρες στὸν νόμο τῆς Κυριακῆς εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ τρίτου ἀγγέλου. Ἐπομένως, ἡ γραμμὴ ποῦ παράγεται με τὶς ἐκπληρώσεις τῶν Μεσσιανικῶν προφητειῶν τοῦ Ματθαίου ἀπομονώνει καὶ μεγεθύνει τὸν χρόνο τῆς σφράγισης, ἐνῶ προσδιορίζει τὸν δεῦτερο ἄγγελο ὡς τὸ ἄλφα τῆς ἱστορίας τοῦ χρόνου τῆς σφράγισης, καὶ τὸν τρίτο ἄγγελο ὡς τὸ ὠμέγα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ χρόνος τῆς σφράγισης περικλείεται μεταξύ τοῦ ἀριθμοῦ δύο καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τρία, τοποθετώντας ἔτσι τὸ εἴκοσι τρία, σύμβολο τῆς ἐξιλέωσης, πάνω ἀπὸ ολόκληρη τὴν ἱστορία τῆς σφράγισης.

Στὸ βιβλίον τοῦ Ματθαίου ὑπάρχουν τρεῖς προφητικὲς γραμμές, οἱ ὁποῖες ἀντιπροσωπεύουν ἀντιστοίχως τὸν πρῶτο, τὸν δεῦτερο καὶ τὸν τρίτο ἄγγελο, καὶ οἱ δώδεκα κεφάλαια τῆς δευτέρας γραμμῆς τοῦ Ματθαίου ἀντιπροσωπεύουν τὴ διαθήκη με τὶς ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, διότι αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ ὠμέγα πρὸς τὴν ἄλφα διαθήκη τοῦ Ἀβραάμ στὴ Γένεση. Αὐτὸ σημαίνει ἐπίσης ὅτι, ὡς πρὸς τὸν δεῦτερο ἄγγελο, ὅταν ὁ Πέτρος ἀντιπροσωπεύει τόσο τὴν πρώτη ὅσο καὶ τὴν τελευταία χριστιανικὴ νύμφη, ὁ διπλασιασμὸς τοῦ Πέτρου ἐγκαθιδρύει τὴν προφητικὴ ἀπαίτηση ἐνὸς διπλασιασμοῦ στὸν δεῦτερο ἄγγελο. Ἐπὶ τὴ βάσει τριῶν μαρτύρων, ὁ ἀριθμὸς δώδεκα εἶναι τὸ σχοινί ποῦ δένει μεταξύ τοὺς τρεῖς γραμμές τῶν δώδεκα κεφαλαίων· ἐπομένως, ὅταν βρῖσκουμε μιὰ ἄλλη ἀναπαράσταση τοῦ ἀριθμοῦ δώδεκα στὸ βιβλίον τοῦ Ματθαίου, πρέπει νὰ εὐθυγραμμίζεται με τὰ ἄλλα δώδεκα στὸ βιβλίον τοῦ Ματθαίου.

Τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ Ματθαίου, τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν με τὸν συμβολικὸ ἀριθμὸν ἑνδεκα καὶ τελειώνουν με τὸ συμβολικὸ τοῦ ἀντίστοιχο, τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι δύο, εὐθυγραμμίζονται με τὴ γραμμὴ μεταρρυθμίσεως τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ἡ ὁποία παρίσταται μέσω τῶν δώδεκα Μεσσιανικῶν ἐκπληρώσεων, ἐκδηλώνοντας ἔτσι ἓναν δεῦτερο «διπλασιασμό» στὴ γραμμὴ τοῦ δευτέρου ἀγγέλου. Οἱ δώδεκα Μεσσιανικὲς ἐκπληρώσεις, μαζί με τὰ δώδεκα κεφάλαια, ἀποτελοῦν τὸν «διπλασιασμό» τοῦ δευτέρου ἀγγέλου, ἀλλὰ ὅταν πολλαπλασιάζονται, παριστοῦν τοὺς 144.000. Ὁ Πέτρος διπλασιάζεται, καὶ ὁ ἀριθμὸς δώδεκα ἐπίσης διπλασιάζεται.

Αυτοί οι διπλασιασμοί εκπληρώνουν τον διπλασιασμό της πτώσεως της Βαβυλώνας δύο φορές.

Τα κεφάλαια ένδεκα έως είκοσι δύο αντιπροσωπεύουν τον δεύτερο άγγελο της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα. Το δέκα είναι συμβολικό μιας δοκιμασίας, και η πρώτη από τρεις δοκιμασίες είναι τα πρώτα δέκα κεφάλαια του Ματθαίου. Το «δέκα» συμβολίζει μια δοκιμασία. Επειδή ο Ματθαίος είναι το άλφα προς το ωμέγα της Αποκαλύψεως, το πρώτο κεφάλαιο εκάστου βιβλίου αρχίζει με αποκάλυψη του Ιησού Χριστού. Στο πρώτο κεφάλαιο ο Ιωσήφ δοκιμάζεται ως προς το αν θα πιστεύσει τον άγγελο ή όχι. Το αντίστοιχό του πρόσωπο ήταν ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Ιωάννου του Βαπτιστού, ο οποίος απίστησε και απέτυχε στην ίδια δοκιμασία. Ο ένας δέχθηκε μια γέννηση εκ προνοίας, ο άλλος αμφέβαλε.

Στο δεύτερο κεφάλαιο ο Ηρώδης φοβήθηκε τη γέννηση ενός νέου βασιλιά, και ο Ιωσήφ και η Μαρία κατέφυγαν στην Αίγυπτο. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής έφερε την πρώτη δοκιμασία στο τρίτο κεφάλαιο, μια πρώτη δοκιμασία την οποία η Αδελφή Ουάιτ προσδιορίζει ως δοκιμασία ζωής ή θανάτου, διότι έγραψε ότι «εκείνοι που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τον Ιησού». Ο πρώτος άγγελος είναι ένα δοκιμαστικό μήνυμα που καλεί τους ανθρώπους, όπως έκανε και ο Ιωάννης, να φοβηθούν τον Θεό, διότι έρχεται η ώρα της κρίσεως του Θεού. Αυτό παριστάνεται από τον Ιωάννη όταν ρώτησε: «ποιος σας προειδοποίησε να φύγετε από την επερχόμενη οργή;»

Έπειτα, στο τέταρτο κεφάλαιο, ο Ιησούς νηστεύει επί σαράντα ημέρες, οι οποίες καταλήγουν σε τρεις διακεκριμένες δοκιμασίες, διότι οι τρεις δοκιμασίες αντιπροσωπεύονται πάντοτε στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου. Κατόπιν ο Ιησούς άρχισε να οικοδομεί τα θεμέλια με την εκλογή των μαθητών Του, διότι με τον Έσδρα και τον Νεεμιά τέθηκαν τα θεμέλια του ναού στην ιστορία του πρώτου διατάγματος, και με τους Μιλλερίτες τέθηκαν τα θεμέλια στην ιστορία του πρώτου αγγέλου. Τα θεμέλια είναι οι μακαρισμοί, ακολουθούμενοι από τα θαύματά Του, τα οποία οδήγησαν στην αποστολή των δώδεκα μαθητών, έως το τέλος του δεκάτου κεφαλαίου. Οι δώδεκα μαθητές είχαν τότε τεθεί στη θέση τους, και η Θεόπνευστη μαρτυρία προσδιορίζει ότι οι μαθητές ήταν το θεμέλιο της χριστιανικής εκκλησίας. Μέχρι το ενδέκατο κεφάλαιο τα θεμέλια είχαν ολοκληρωθεί.

Στο ενδέκατο κεφάλαιο οι μαθητές διακονούν μόνοι τους, ενώ ο Ιησούς είναι μόνος, γεγονός που υποδηλώνει σαφή τομή μεταξύ του δεκάτου και του ενδεκάτου κεφαλαίου. Τα κεφάλαια ένα έως δέκα αποτελούν το μήνυμα του πρώτου αγγέλου· αυτό έληξε με την έλευση του δευτέρου. Ο δεύτερος άγγελος προκαλεί διαίρεση, χωρισμό, όπως με τους Μιλλερίτες και τους Προτεστάντες. Το δέκατο κεφάλαιο τελειώνει με τον Ιησού να χωρίζεται από τους μαθητές, και στο ενδέκατο κεφάλαιο είναι μόνος.

Τα κεφάλαια ένδεκα έως είκοσι δύο αντιπροσωπεύουν τον δεύτερο άγγελο, οδηγώντας στα κεφάλαια είκοσι τρία έως είκοσι οκτώ, ως την τρίτη γραμμή του τρίτου αγγέλου. Βεβαίως, ο τρίτος άγγελος φθάνει στον νόμο της Κυριακής, τον οποίο αντιπροσωπεύει το Πάσχα των κεφαλαίων είκοσι έξι έως είκοσι οκτώ. Το «23» είναι το σύμβολο του εξιλασμού, και το πρώτο από εκείνα τα έξι κεφάλαια αντιπροσωπεύει το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, ενώ τα τελευταία τρία κεφάλαια αντιπροσωπεύουν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Τα δύο κεφάλαια στο μέσον (24 & 25)

αντιπροσωπεύουν τον δεύτερο άγγελο. Τα τελευταία τρία κεφάλαια περιέχουν «23» συγκεκριμένους σταθμούς που ευθυγραμμίζουν το κεφάλαιο «23», ως τον πρώτο άγγελο ή την αρχή, και τα κεφάλαια είκοσι έξι έως είκοσι οκτώ ως τον τρίτο, με «23» σταθμούς. Το κεφάλαιο 23 είναι ο πρώτος άγγελος, και τα επόμενα δύο κεφάλαια είναι ο δεύτερος άγγελος, και τα τελευταία τρία κεφάλαια είναι ο τρίτος άγγελος.

Η τρίτη γραμμή στο κατά Ματθαῖον αντιπροσωπεύει τον τρίτο άγγελο, και διαιρείται σε τρία βήματα. Το κεφάλαιο 23 είναι το πρώτο βήμα και ο πρώτος άγγελος. Τα κεφάλαια 24 και 25 είναι το δεύτερο βήμα και ο δεύτερος άγγελος. Τα κεφάλαια 26, 27 και 28 είναι το τρίτο βήμα και ο τρίτος άγγελος. Ένα κεφάλαιο για τὸν πρώτο άγγελο, δύο κεφάλαια για τὸν δεύτερο άγγελο και τρία κεφάλαια για τὸν τρίτο. Τὸ τρίτο, πὸν εἶναι τὸ Πάσχα, πὸν ἀντιπροσωπεύει τὸν σταυρό, πὸν με τη σειρά του ἀντιστοιχεῖ στὸν νόμο τῆς Κυριακῆς, ἀντιπροσωπεύεται ἐπίσης ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή.

Η Πεντηκοστή είναι ο αριθμός 50, και το 50 είναι το σύμβολο του Ιωβηλαίου. Το Ιωβηλαίο περιλαμβάνει ένα τεσσαρακοστό ένατο έτος, το τέλος του έβδομου κύκλου επτά ετών. Ο αριθμός 49 προηγείται του αριθμού 50, αλλά συνδέεται άμεσα με αυτόν. Η τρίτη γραμμή στον Ματθαίο αρχίζει με το κεφάλαιο 23, και έπειτα ακολουθείται από δύο κεφάλαια (24, 25) που αθροίζονται σε 49, ακριβώς πριν από τον τρίτο άγγελο που αντιπροσωπεύει τον αριθμό 50.

Η αρχή της σειράς των έξι κεφαλαίων είναι «23» και το τέλος είναι «23» ορόσημα, και το σύνολο που προκύπτει από την πρόσθεση του κεφαλαίου 26 με τα 27 και 28 ισούται με «81», το οποίο είναι σύμβολο των ιερέων, ενσωματωμένο μέσα στα ίδια τα εδάφια που προσδιορίζουν την έκχυση του αίματος το οποίο ο Ουράνιος Αρχιερέυς θα χρησιμοποιούσε στην αρχιερατική Του διακονία. Για τον λόγο αυτόν, ο τίτλος του κεφαλαίου «81» στο The Desire of Ages βασίζεται στο Κατά Ματθαῖον 28.

«Κεφάλαιο 81— “Ο Κύριος ανέστη”»

«Το παρόν κεφάλαιο βασίζεται στο κατά Ματθαῖον 28:2-4, 11-15.» Ο Πόθος των Αιώνων, 780.

Ο αριθμός «81» αντιπροσωπεύει την ιερωσύνη, και στο Λευιτικό 8 εκτίθενται οι επτά ημέρες της καθιερώσεως των ιερέων. Στο 8ο κεφάλαιο των Αριθμών εκτίθεται ο καθαρισμός των Λευιτών. Στο Β΄ Χρονικών, «81» ιερείς αντιτάσσονται στον βασιλέα Οζία, και το χωρίο συμβάλλει άμεσα στην εδραίωση του μηνύματος της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων.

Ἄλλ’ ὅταν ἐκραταίωθῃ, ἡ καρδία αὐτοῦ ὑψώθῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ· διότι παρέβη εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν θυμιάσῃ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ εἰσηλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ἄνδρες ἄνδρεῖοι· καὶ αὐτοὶ ἀντέστησαν εἰς τὸν βασιλέα Ὀζίαν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δὲν ἀνήκει εἰς σέ, Ὀζία, τὴν θυμιάσῃ εἰς τὸν Κύριον, ἀλλ’ εἰς τοὺς ἱερεῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, οἵτινες εἶναι καθιερωμένοι διὰ τὴν θυμιῶσιν· ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου, διότι παρέβης· καὶ τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι εἰς τιμὴν σου παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Τότε ο Οζίας εξοργίσθηκε, έχοντας στο χέρι του θυμιατήρι για να θυμιάσει· και ενώ ήταν εξοργισμένος εναντίον των ιερέων, η λέπρα ανέτειλε ακόμη και στο μέτωπό του, μπροστά στους ιερείς, μέσα στον οίκο του Κυρίου, κοντά στο θυσιαστήριο του θυμιάματος. Και ο Αζαρίας ο αρχιερέας, και όλοι οι ιερείς, τον κοίταξαν, και ιδού, ήταν λεπρός στο μέτωπό του· και τον έσπευσαν να εξέλθει από εκεί· μάλιστα και ο ίδιος έσπευσε να εξέλθει, επειδή ο Κύριος τον είχε πατάξει. Και ο βασιλιάς Οζίας ήταν λεπρός έως την ημέρα του θανάτου του, και κατοικούσε σε χωριστή οικία, ως λεπρός· επειδή είχε αποκοπεί από τον οίκο του Κυρίου· και ο Ιωθάμ ο υιός του ήταν επί του βασιλικού οίκου, κρίνοντας τον λαό της γης. Β΄ Χρονικών 26:16–21.

Το ογδόντα ένα, ως σύμβολο, συνδέεται με τους ιερείς που αντιτάχθηκαν στις προσπάθειες του Οζία να προσφέρει θυσίες στο αγιαστήριο. Η προφητική δομή του χωρίου περί του Οζία ευθυγραμμίζεται με την προφητική δομή του Δανιήλ ένδεκα, εδάφια ένδεκα και δώδεκα. Αμφότερα τα χωρία προσδιορίζουν έναν βασιλέα του νότου, του οποίου η καρδιά υψώνεται εξαιτίας στρατιωτικών νικών, και ιδιαιτέρως της πρόσφατης νίκης επί ενός βασιλέως του βορρά. Όταν το εδάφιο ένδεκα του Δανιήλ ένδεκα εκπληρώθηκε από τον Πτολεμαίο στη μάχη της Ραφίας, αυτός, όπως και ο Οζίας, επιζήτησε να προσφέρει θυσία στο αγιαστήριο στην Ιερουσαλήμ, αλλά αντιμετώπισε αντίσταση από τους ιερείς. Γραμμή επί γραμμή, οι δύο μάρτυρες προσδιορίζουν τον ουκρανικό πόλεμο που σχεδόν έχει τελειώσει.

Το ογδοηκοστό πρώτο κεφάλαιο του Χριστός, η Ελπίς των Αιώνων βασίζεται στο Κατά Ματθαίον 28 και προσδιορίζει τον Χριστό να ανέρχεται για να αρχίσει το έργο Του ως ο Αρχιερέας του ουρανού αγιαστηρίου.

Τώρα δε, το κεφάλαιον εις τα λεγόμενα είναι τούτο: Έχομεν τοιούτον Αρχιερέα, όστις εκάθισεν εν δεξιά του θρόνου της Μεγαλοσύνης εν τοις ουρανοίς. Εβραίους 8:1.

Ο αριθμός «81» είναι σύμβολο των ιερέων, και τα κεφάλαια 26, 27, 28· το τρίτο βήμα της τρίτης γραμμής στον Ματθαίο αθροίζεται σε 81. Το δεύτερο βήμα αθροίζεται σε 49 και το πρώτο βήμα είναι 23. Το ογδόντα ένα αντιπροσωπεύει 80 ιερείς και έναν αρχιερέα στη μαρτυρία του Οζία. Σε αυτό το επίπεδο οι 80 ιερείς είναι ανθρώπινοι, και ο αρχιερέας είναι Θεός. Το 81 αντιπροσωπεύει τον συνδυασμό της Θεότητας με την ανθρωπότητα. Ο αριθμός ένα μέσα στον αριθμό ογδόντα ένα αντιπροσωπεύει τη Θεότητα.

Ο αριθμός ένα στο έντεκα αντιπροσωπεύει την ανθρωπότητα και επίσης τη Θεότητα. Ο αριθμός ένα στον αριθμό είκοσι ένα αντιπροσωπεύει τη Θεότητα, και το είκοσι την ανθρωπότητα. Ο συνδυασμός του δύο και του ένα μπορεί να ιδωθεί στους μαθητές στον δρόμο προς Εμμαούς.

Ο συνδυασμός του τρία και του ένα είναι η ανθρωπότητα και η θεότητα, όπως απεικονίζονται στην πύρινη κάμινο του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδεναγώ.

Ο συνδυασμός του τέσσερα και του ένα καταδεικνύει ότι η ένωση της Θεότητας με την ανθρωπότητα ολοκληρώνεται στην τέταρτη γενεά.

Ο συνδυασμός του πέντε και του ενός προσδιορίζει τις πέντε παρθένους που αναμένουν τον νυμφίο.

Ο συνδυασμός του έξι και του ενός αντιπροσωπεύει τη σχέση του ανθρώπου προς το Σάββατο της εβδομής ημέρας, του οποίου Κύριος είναι η Θεότητα. Ο αριθμός «έξι» είναι σύμβολο του ανθρώπου, και το ένα είναι ο Χριστός.

Ο συνδυασμός του επτά και του ενός αντιπροσωπεύει τη μετάβαση της εβδομής εκκλησίας της Λαοδικείας στην εμπειρία της Φιλαδελφείας.

Το 81 αποτελεί σύμβολο των ιερέων και της σχέσεώς τους προς τον αρχιερέα.

Ο συνδυασμός του εννέα και του ενός δηλώνει την ολοκλήρωση. Η κύηση διαρκεί εννέα μήνες. Υπήρξαν εννέα γενεές που οδήγησαν στον Νώε, και εννέα γενεές κατόπιν, οι οποίες οδήγησαν στη διαθήκη. Ο Ιησούς παρέδωσε το πνεύμα κατά την ενάτη ώρα. Ο συνδυασμός του εννέα και του ενός δηλώνει την ολοκλήρωση του έργου της σφραγίσεως του λαού Του.

Σε αυτό το πλαίσιο, το ένα είναι ο συνδυασμός της ανθρωπότητας και της Θεότητας· ο αριθμός δύο είναι ο Θεός Διδάσκαλος, που διδάσκει την ανθρωπότητα. Ο αριθμός τρία είναι το μήνυμα των τριών αγγέλων, το οποίο είναι το μήνυμα που τους διδάσκεται στον αριθμό δύο. Ο αριθμός τέσσερα προσδιορίζει την τέταρτη γενεά, ταυτοποιώντας έτσι την προφητική ιστορία κατά την οποία εκδηλώνονται οι πέντε φρόνιμες παρθένοι και αναδημιουργούνται, όπως παριστάνεται από την έκτη ημέρα της δημιουργίας. Έπειτα, το έβδομο βήμα προσδιορίζει τη μετάβαση στη Φιλαδέλφεια και το αίνιγμα του οκτώ, που είναι εκ των επτά. Σε αυτό το σημείο η διαθήκη εκπληρώνεται και η ιερωσύνη του «81» ανυψώνεται για να ολοκληρώσει το έργο που παριστάνεται από τον αριθμό εννέα. Σε κάθε βήμα, ο αριθμός ένα είναι ο Λέων της φυλής του Ιούδα, ο οποίος είναι επίσης ο Παλμονί, ο Θαυμαστός Αριθμητής. Το 81 είναι σύμβολο των ιερέων. Ο Παλμονί δημιούργησε όλους τους αριθμούς.

Ο αριθμός ένδεκα αντιπροσωπεύει το ήμισυ του είκοσι δύο, και αμφότεροι αντιπροσωπεύουν τον συνδυασμό της Θεότητας με την ανθρωπότητα. Σε ένα πρόσφατο άρθρο συμπεριέλαβα δύο δηλώσεις που αναφέρονται στην αρχή και στο τέλος.

Η πρώτη δήλωση επισήμανε ότι, όταν η Ellen White έλαβε τα αρχικά της οράματα σχετικά με το αγιαστήριο, της εδείχθη ότι η εντολή του Σαββάτου έλαμπε φωτεινότερα από τις άλλες εντολές. Της εδείχθη επίσης ότι κατά τις έσχατες ημέρες η «διδασκαλία της ενσάρκωσης» περιβαλλόταν από απαλή ακτινοβολία. Το Σάββατο ήταν φως στην αρχή, το οποίο προεικόνιζε τη διδασκαλία της ενσάρκωσης στο τέλος. Ο συνδυασμός της Θεότητας με την ανθρωπότητα είναι η διδασκαλία της ενσάρκωσης, διότι είναι η διδασκαλία περί του ότι ο Χριστός προσέλαβε επάνω Του ανθρώπινη σάρκα, και έτσι έθεσε το παράδειγμα ότι η Θεότητα, συνδυασμένη με την ανθρωπότητα, δεν αμαρτάνει.

Ένδεκα συν ένδεκα ισούται με είκοσι δύο, και ο αριθμός ένδεκα αρχίζει καθεμία από τις δώδεκα κεφαλαιακές γραμμές της διαθήκης, και καθεμία καταλήγει στο είκοσι δύο. Τα ενδέκατα κεφάλαια και οι ενδέκατοι στίχοι μέσα στις Γραφές αντιπροσωπεύουν ορόσημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

2014

Ο πόλεμος στην Ουκρανία άρχισε το 2014 και αποτελεί την εξωτερική γραμμή του καιρού της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Και ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει ἐξαφθῆ εἰς θυμόν, καὶ θέλει ἐξέλθει καὶ πολεμήσει μετ' αὐτοῦ, τουτέστι μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ· καὶ οὗτος θέλει παρατάξει μέγα πλῆθος, ἀλλὰ τὸ πλῆθος θέλει παραδοθῆ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Δανιήλ 11:11.

18 Ιουλίου 2020

Η πρώτη απογοήτευση ήταν η καθυστέρηση του Ιησού να μεταβεί για να αναστήσει τον Λάζαρο, το αποκορύφωμα των θαυμάτων και τη σφραγίδα του Θεού. Ο Ιησούς ανέμεινε τέσσερις ημέρες προτού αναστήσει τον Λάζαρο. Το εδάφιο στον Ιωάννη προσδιορίζει το τελευταίο από επτά θαύματα που κατονομάζονται άμεσα στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο. Το πρώτο ήταν η μεταβολή του ύδατος σε οίνο. Υπάρχει πολύ φως στην εξέταση των επτά θαυμάτων που κορυφώνονται στο Ιωάννης 11:11, και όλοι οι θεολόγοι συμφωνούν ότι στον Ιωάννη υπάρχουν μόνον επτά θαύματα, με βάση το ότι τα θαύματα εκείνα προσδιορίζονται άμεσα. Για τον λόγο αυτόν, δεν περιλαμβάνουν την ανάσταση του Χριστού ως το όγδοο σημείο· όμως ήταν θαύμα, και η ανάστασή Του είναι το σημείο της διαθήκης, επομένως η ανάσταση στο βιβλίο του Ιωάννη είναι το όγδοο θαύμα, το οποίο είναι εκ των επτά, διότι καθένα από τα προηγούμενα επτά θαύματα πραγματοποιήθηκε διά της δυνάμεως της αναστάσεώς Του.

Ταῦτα εἶπεν· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος κοιμᾶται· ἀλλὰ ὑπάγω, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕπνου. Ἰωάννης 11:11.

Ιούλιος, 2023

Τον Ιούλιο του 2023, η φωνή εν τη ερήμω άρχισε να αναβοά ένα μήνυμα που φέρει το Πνεύμα της ζωής.

Και μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμῖς, τὸ Πνεῦμα τῆς ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσηλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. Ἀποκάλυψις 11:11.

Ο Ιωάννης γεννιέται οκτώ ημέρες πριν από τον νόμο της Κυριακής, διότι κατά τον νόμο της Κυριακής ο πατέρας του, ο Ζαχαρίας, ομιλεί. Το όνομα του Ιωάννη μεταβάλλεται από Ζαχαρίας σε Ιωάννης κατά τον νόμο της Κυριακής, όταν η μεταβολή του ονόματός του προσδιορίζει μια σχέση διαθήκης. Η γέννηση αποτελεί προτύπωση της αναστάσεως εκείνων που φονεύθηκαν στους δρόμους στις 18 Ιουλίου 2020.

Αληθώς σας λέγω, μεταξύ των γεννημένων από γυναίκες δεν εσηκώθη μεγαλύτερος από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· πλην όμως, ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος από αυτόν. Κατά Ματθαίον 11:11.

2024

Ο Ησαΐας προσδιορίζει τη δεύτερη συνάθροιση, η οποία εκπληρώθηκε το 1849. Η δεύτερη συνάθροιση άρχισε τον Ιούλιο του 2023 και τελειώνει όταν ο λαός του Θεού σφραγιστεί.

Και θέλει συμβεί εν εκείνη τη ημέρα, ότι ο Κύριος θέλει εκτείνει την χείρα αυτού εκ δευτέρου, διά να ανακτήσει το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει απομείνει, από της Ασσυρίας, και από της Αιγύπτου, και από της Παθρός, και από της Χους, και από του Ελάμ, και από της Σεναάρ, και από της Αιμάθ, και από των νήσων της θαλάσσης. Ησαΐας 11:11.

Λίγο Πριν από τον νόμο της Κυριακής

Ο Ιησούς μόλις ολοκλήρωσε τη θριαμβευτική είσοδο, προσδιορίζοντας έτσι τη μετάβαση από την Κραυγή του Μεσονυκτίου στον νόμο της Κυριακής· έχει μαζί Του τους δώδεκα μαθητές, διότι έχουν ήδη εκλεγεί πριν από τον νόμο της Κυριακής.

Και ο Ιησούς εισήλθε στα Ιεροσόλυμα και στον ναό· και αφού περιέβλεψε τα πάντα, επειδή είχε πλέον έλθει το εσπέρας, εξήλθε προς τη Βηθανία με τους δώδεκα. Μάρκος 11:11.

Όταν η σφράγιση ολοκληρωθεί επάνω στους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, ακριβώς πριν από τον νόμο της Κυριακής, η ένωση του συζύγου της Θεότητας με τη σύζυγο της ανθρωπότητας ολοκληρώνεται, και οι δύο είναι αιωνίως ένα, διότι η εξιλέωση έχει ολοκληρωθεί.

Πλην, ούτε ο άνδρας είναι χωρίς τη γυναίκα, ούτε η γυναίκα χωρίς τον άνδρα, εν Κυρίω. Α΄ Κορινθίους 11:11.

Η θαυματουργική γέννηση της Σάρρας, μια γέννηση από πολύν καιρό καθυστερημένη από την αποστασία του 1863, ολοκληρώνεται όταν η γυναίκα της Αποκαλύψεως δώδεκα γεννά διδύμους. Το πρώτο παιδί έρχεται κατά την Κραυγή του Μεσονυκτίου και το δεύτερο παιδί κατά τον νόμο της Κυριακής. Το παιδί που βγήκε δεύτερο είχε την κόκκινη κλωστή, η οποία αντιπροσωπεύει το σημείο της Ραάβ στην Ιεριχώ.

Δια τῆς πίστεως καὶ αὐτὴ ἡ Σάρρα ἔλαβε δύναμιν νὰ συλλάβῃ σπέρμα καὶ ἐγέννησε τέκνον ἐνῶ εἶχε περάσει τὴν ἡλικίαν, ἐπειδὴ ἐθεώρησε πιστὸν Ἐκείνον ὁ ὁποῖος εἶχε δώσει τὴν ἐπαγγελίαν. Ἑβραίους 11:11.

Ο κυριακάτικος νόμος για τη Λαοδικεία

Ο Ιερεμίας προσδιορίζει την κρίση της Λαοδικείας Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδομης Ημέρας.

Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Ἴδου, ἐγὼ θὰ ἐπιφέρω ἐπ' αὐτοὺς κακὸν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐκφύγουν· καὶ ἐὰν κράξουν πρὸς ἐμέ, δὲν θὰ εἰσακούσω αὐτούς. Ιερεμίας 11:11.

Ο Ιεζεκιήλ συμφωνεί με την κρίση του Ιερεμία επί του Αντβεντισμού.

Αυτή η πόλη δεν θα είναι το καζάνι σας, ούτε εσείς θα είστε το κρέας στο μέσον αυτής· αλλά θα σας κρίνω στα σύνορα του Ισραήλ. Ιεζεκιήλ 11:11.

Το παραμέρισμα του αρχαίου Ισραήλ ως λαού της διαθήκης του Θεού περιλαμβάνει το ότι ο Θεός προκαλεί σε ζηλοτυπία τον πρώην λαό της διαθήκης για εκείνο που απέρριψαν. Αυτό επαναλαμβάνεται επί του Αντβεντισμού κατά τον κυριακάτικο νόμο.

Λέγω λοιπόν, μήπως προσέκοψαν διά να πέσωσι; Μη γένοιτο· αλλά διά της πτώσεως αυτών ήλθεν η σωτηρία εις τα έθνη, διά να διεγερθώσιν εις ζηλοτυπίαν. Ρωμαίους 11:11.

Ο Αντβεντισμός, βασισμένος στο έργο του William Miller, το οποίο απορρίπτουν, εξακολουθεί να είναι το κίνημα που οικοδόμησε τον ναό· αλλά, όπως και με τον Σολομώντα, ο οποίος επίσης οικοδόμησε τον ναό, αυτοί παρέβησαν τη διαθήκη, και η βασιλεία τους θα αφαιρεθεί από αυτούς και θα δοθεί σε έναν λαό που θα διαχειρίζεται τον αμπελώνα του Θεού όπως Εκείνος ορίζει.

Διά τούτο εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σολομῶντα· Ἐπειδὴ τοῦτο ἔγινεν ἀπὸ σέ, καὶ δὲν ἐτήρησες τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ προστάγματά μου, τὰ ὅποια σε προσέταξα, ἐξάπαντος θὰ σχίσω τὴν βασιλείαν ἀπὸ σέ, καὶ θὰ τὴν δώσω εἰς τὸν δοῦλόν σου. Α΄ Βασιλέων 11:11.

Ο νόμος της Κυριακής για τη Φιλαδέλφεια

Κατά τον νόμο της Κυριακής, η θριαμβεύουσα εκκλησία τοποθετείται στη δική της γη, σύμφωνα με τους προφήτες, και η γη αυτή είναι γη που αφθονεί με το μήνυμα της όψιμης βροχής. Η Ιεριχώ ανοικοδομήθηκε το 1863, και κατά τον νόμο της Κυριακής η Ιεριχώ πέφτει.

Αλλά η γη, στην οποία πηγαίνετε για να την κληρονομήσετε, είναι γη ορέων και κοιλάδων, και πίνει ύδωρ από τη βροχή του ουρανού. Δευτερονόμιον 11:11.

Μία πόλη είναι μία βασιλεία, και η θριαμβεύουσα εκκλησία αντιπροσωπεύει τη βασιλεία της δόξας του Χριστού. Εκείνη η βασιλεία της θριαμβεύουσας εκκλησίας αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής, όταν η εκκλησία Του ανυψώνεται και υψώνεται υπεράνω όλων των ορέων και των λόφων.

Με την ευλογία των ευθέων η πόλη υψώνεται· αλλά με το στόμα των ασεβών καταστρέφεται. Παροιμία 11:11.

Κατά την ενάτην ώρα ήλθε ο άγγελος προς τον Κορνήλιο, δίνοντάς του την εντολή να στείλει να καλέσουν τον Πέτρο, προσδιορίζοντας έτσι πότε το ευαγγέλιο μεταβαίνει στα έθνη, κατά τον νόμο της Κυριακής. Όταν ο Πέτρος έλαβε από τον Θεό την εντολή να υπάγει, αυτό συνέβη στο πλαίσιο ενός οράματος περί βρώσεως ακαθάρτων ζώων. Αυτό εκπληρώνεται κατά τον νόμο της Κυριακής. Η ενάτη ώρα αντιστοιχεί προς την ενάτην ώρα, όταν ο Χριστός απέθανε. Η ενάτη ώρα αντιπροσωπεύει το τέλος μιας περιόδου που αρχίζει κατά την τρίτην ώρα, όταν ο Ιησούς εσταυρώθη, αποθνήσκοντας έξι ώρες αργότερα. Είναι η ίδια περίοδος του Πέτρου, ο οποίος βρίσκεται στο υπερών κατά την τρίτην ώρα και έπειτα στο ιερό κατά την ενάτην ώρα. Μία ενάτη ώρα καταλήγει στον θάνατο του Χριστού· κατά την επόμενη ενάτην ώρα ο Πέτρος βρίσκεται στο ιερό, κηρύττοντας το μήνυμα του Ιωήλ. Ο θάνατος του Χριστού έθεσε τέλος στη διαθηκική σχέση με το Ισραήλ και άνοιξε τη θύρα για τα έθνη, τα οποία αντιπροσωπεύονται από τον Κορνήλιο.

Και ιδού, εὐθὺς ἤλθαν τρεῖς ἄνδρες εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἤμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισάρειαν πρὸς ἐμέ. Πράξεις 11:11.

Θα είναι μάλιστα βδέλυγμα εις εσάς· δεν θέλετε φάγει από τη σάρκα αυτών, αλλά τα πτώματα αυτών θέλετε έχετε εις βδέλυγμα. Λευιτικόν 11:11.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Ονειρεύθηκα ότι ο Θεός, διά αοράτου χειρός, μου απέστειλε μίαν λάρνακα τεχνουργημένην παραδόξως, μήκους περίπου δέκα ιντσών και πλάτους έξι επί έξι, κατασκευασμένην από έβενο και μαργαρίτας, επιμελώς ένθετους. Εις τη λάρνακα ήτο προσηρτημένον κλειδίον. Αμέσως έλαβα το κλειδίον και ήνοιξα τη λάρνακα· τότε, προς θαυμασμόν και έκπληξίν μου, την εύρον πλήρη από παντός είδους και μεγέθους κοσμήματα, διαμάντια, πολύτιμους λίθους, και νομίσματα χρυσά και αργυρά πάσης διαστάσεως και αξίας, ωραία διατεταγμένα έκαστον εις την οικείαν αυτού θέσιν εντός της λάρνακος· και ούτως διατεταγμένα αντανακλούσαν φως και δόξαν, τα οποία μόνον προς τον ήλιον ήσαν δυνατόν να παραβληθούν. ...»

«Κοίταξα μέσα στο κιβώτιο, αλλά τα μάτια μου θαμπώθηκαν από το θέαμα. Έλαμπαν με δόξα δεκαπλάσια από την προηγούμενή τους. Νόμισα ότι είχαν λειανθεί μέσα στην άμμο από τα πόδια εκείνων των ασεβών προσώπων που τα είχαν σκορπίσει και καταπατήσει στο χώμα. Ήταν τοποθετημένα με ωραία τάξη μέσα στο κιβώτιο, το καθένα στη θέση του, χωρίς να φαίνονται τα ίχνη του ανθρώπου που τα είχε ρίξει μέσα. Φώναξα από καθαρή χαρά, και εκείνη η κραυγή με ξύπνησε». *Early Writings*, 81–83.

«Τοποθετείτε την έλευση του Κυρίου υπερβολικά μακριά. Είδα ότι η όψιμη βροχή ερχόταν [τόσο αιφνίδια όσο] η κραυγή του μεσονυκτίου, και με δεκαπλάσια δύναμη.» *Spalding and Magan*, 5.

Και σε κάθε ζήτημα σοφίας και συνέσεως, για το οποίο ο βασιλιάς τους εξέτασε, τους βρήκε δέκα φορές ανωτέρους από όλους τους μάγους και τους αστρολόγους που ήσαν σε όλο το βασίλειό του. *Δανιήλ 1:18–20*.